

TRIBUNAL DE PRIMERA INSTANCIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDE PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
GERICHT ERSTER INSTANZ DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF FIRST INSTANCE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
TRIBUNAL DE PREMIÈRE INSTANCE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT CHÉADCHÉIME NA GCÓMHPHOBAL EORPACH
TRIBUNALE DI PRIMO GRADO DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOJIOS INSTANCIOS TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BíRÓSÁGA
IL-QORTITAL-PRIMINSTANZA TAL-KOMUNITAJET EWROPEJ
GERECHT VAN EERSTE AANLEG VAN DE EUROPES GEMEENSCHAPPEN
SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI WSPÓŁNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE PRIMEIRA INSTÂNCIA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠĆE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT

Pers en Voorlichting

PERSCOMMUNIQUE nr. 108/05

14 december 2005

Arrest van het Gerecht van eerste aanleg in de zaken T-69/00, T-151/00, T-301/00, T-320/00,
T-383/00 en T-135/01

Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio SpA (FIAMM) en FIAMM Technologies e.a. / Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen

Beamglow Ltd / Europees Parlement, Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen

DE GEMEENSCHAP KAN WORDEN AANGESPROKEN TOT VERGOEDING VAN DE SCHADE DIE DOOR HAAR ORGANEN IS VEROORZAAKT, ZELFS ALS DEZE ZICH NIET ONRECHTMATIG HEBBEN GEDRAGEN

Het Gerecht verwerpt evenwel de beroepen van de vennootschappen wier naar de Verenigde Staten uitgevoerde producten met aanvullende douanerechten zijn belast omdat het commerciële nadeel dat zij daardoor hebben geleden niet abnormaal is.

De Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) heeft tot doel de douanetarieven en andere handelsbelemmeringen tussen de overeenkomstsluitende partijen te verlagen. In 1993 heeft de Raad van de Europese Unie een verordening vastgesteld waarbij voor de lidstaten gemeenschappelijke regels voor de invoer van bananen werden ingesteld (GMO bananen).¹ Deze verordening voorzag in preferentiële bepalingen voor bananen van oorsprong uit bepaalde staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan. Nadat landen van de dollarzone, waaronder de Verenigde Staten, een klacht hadden ingediend bij het Orgaan voor Geschillenbeslechting van de WTO (DSB), heeft dit laatste geoordeeld dat de gemeenschapsregeling voor de invoer van bananen onverenigbaar was met de WTO-overeenkomsten.

In 1998 heeft de Raad van de Europese Unie een verordening tot wijziging van deze regeling vastgesteld.

Van mening dat de nieuwe regeling nog steeds niet verenigbaar was met de WTO-overeenkomsten, heeft het DSB de Verenigde Staten op hun verzoek gemachtigd voor een handelsvolume van 191,4 miljoen USD per jaar een aanvullend douanerecht toe te passen op de invoer van communautaire producten die op een door de Amerikaanse administratie opgestelde lijst stonden.²

Zes in de Europese Unie gevestigde vennootschappen hebben het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen verzocht, de Commissie en de Raad van de Europese Gemeenschap te veroordelen tot vergoeding van de schade die zij zouden hebben geleden als gevolg van de toepassing van de Amerikaanse vergeldingsmaatregelen op hun uitvoer naar de Verenigde Staten.³

Het betreft twee Italiaanse vennootschappen, FIAMM en FIAMM Technologies en G. Fedon & Figli SpA, die actief zijn in de sector van, respectievelijk, stationaire accu's en brillenetuis en toebehoren; twee Franse vennootschappen, Le Laboratoire du Bain, die badbruksproducten vervaardigt en uitvoert, en Groupe Fremaux, die gespecialiseerd is in de confectie van katoenen beddengoed waarvan zij een gedeelte via haar Amerikaanse dochteronderneming Palais Royal, Inc in de Verenigde Staten verkoopt; een Duitse vennootschap, CD Cartondruck AG, die vouwdozen van bedrukt en versierd karton voor het verpakken van duurdere merkproducten produceert, en een Britse onderneming, Beamglow Ltd, die vouwdozen van bedrukt en versierd karton voor het verpakken van producten als cosmetica en parfum produceert.

Met betrekking tot de niet-contractuele aansprakelijkheid van de Gemeenschap voor een onrechtmatige gedraging van haar organen herinnert het Gerecht eraan dat voor de toepassing daarvan aan drie cumulatieve voorwaarden moet zijn voldaan: onrechtmatigheid van de aan de instellingen verweten gedraging, het bestaan van de door verzoeksters gestelde schade en een oorzakelijk verband tussen die gedraging en de gestelde schade.

Het Gerecht merkt op dat de WTO-overeenkomsten niet behoren tot de normen waaraan de gemeenschapsrechter de handelingen van de gemeenschapsinstellingen toetst. Bijgevolg kan niet worden aangetoond dat de aan de Raad en de Commissie verweten gedraging in casu onrechtmatig is.

In die omstandigheden moet verzoeksters' schadevordering worden afgewezen voorzover deze berust op de premissie van de onrechtmatigheid van die gedraging.

¹ Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad van 13 februari 1993 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector bananen, PB L 47, blz. 1.

² In 2001 heeft de Gemeenschap de GMO bananen gewijzigd bij verordening (EG) nr. 216/2001 van de Raad van 29 januari 2001 tot wijziging van verordening nr. 404/93, PB L 31, blz. 2. De Verenigde Staten van Amerika hebben de toepassing van hun aanvullend douanerecht met ingang van 30 juni 2001 geschorst.

³ De vennootschap Beamglow heeft ook om veroordeling van het Europees Parlement verzocht maar het Gerecht heeft dit onderdeel van het beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Met betrekking tot de regeling inzake de mogelijke aansprakelijkheid van de Gemeenschap, zelfs zonder onrechtmatig gedrag van haar organen, merkt het Gerecht op dat indien, zoals in casu, de onrechtmatigheid van de aan de verwerende instellingen (Raad en Commissie) verweten gedraging niet kan worden aangetoond, de ondernemingen die een onevenredig deel van de uit de gedraging van de gemeenschapsinstellingen voortvloeiende lasten dragen, onder bepaalde voorwaarden een schadevergoeding kunnen krijgen.

Het EG-Verdrag verplicht de Gemeenschap immers bepaalde schade, die is veroorzaakt door een gedraging van haar instellingen waarvan het onrechtmatige karakter niet is bewezen, te vergoeden. Daarvoor moet cumulatief aan de volgende voorwaarden zijn voldaan: het bestaan van schade, een causaal verband tussen de schade en de gedraging van de gemeenschapsinstellingen alsook het bijzondere en abnormale karakter van de geleden schade.

Het Gerecht is van oordeel dat aan de voorwaarde inzake het werkelijke karakter van de schade is voldaan, daar uit de door de Commissie overgelegde statistieken blijkt dat de export naar de Verenigde Staten van de producten van de verzoekende vennootschappen sterk is gedaald.

De tweede voorwaarde betreffende het bestaan van een rechtstreeks oorzakelijk verband tussen de geleden schade en de gedraging van de gemeenschapsinstellingen wordt in casu ook geacht te zijn vervuld. De gedraging van de Raad en de Commissie, namelijk de vaststelling van de gemeenschapsregeling voor de invoer van bananen, was immers de aanleiding voor de Verenigde Staten om hun vergeldingsmaatregelen vast te stellen. De gedraging van de verwerende instellingen is dus de beslissende oorzaak van de geleden schade.

Wat echter de voorwaarde inzake het abnormale karakter van de schade betreft, sluit het Gerecht uit dat in casu de verzoekende ondernemingen schade van die aard hebben geleden. Schade die ondernemers kunnen lijden is immers eerst abnormaal, indien deze de grenzen van het economische risico, verbonden aan de activiteiten in de betrokken sector, overschrijdt.

Volgens het Gerecht hebben verzoeksters evenwel niet aangetoond dat de commerciële schade die zij als gevolg van de gedraging van de Raad en de Commissie hebben geleden, de grenzen van risico's die inherent zijn aan hun exportactiviteit, te buiten gaat.

Bijgevolg verwerpt het Gerecht de beroepen.

N.B.: Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen kan binnen twee maanden na de betekening een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening tegen de beslissing van het Gerecht worden ingesteld.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Gerecht van eerste aanleg niet bindt.

Beschikbare talen: DE, EN, ES, FR, HU, IT, NL, PL

De volledige tekst van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de internetpagina van het Hof

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=nl>

vanaf ongeveer 12.00 uur.

Voor nadere informatie wende men zich tot de heer Stefaan Van der Jeught.

Tel: 00 352 4303 217 0 Fax: 00 352 4303 365 6